

[Jørgen Gram.]

energi? Danmark støtter sig navnlig til England, men jeg ser i „Dagens Nyheder“ i dag, at der er betydelig udsigt til, at England nu, efter at den tyske økonomiminister, Erhard, har været i London, tilslutter sig det atomsamarbejde, der finder sted mellem Italien, Frankrig, Tyskland og Beneluxlandene. Jeg vil gerne vide, hvorledes regeringens stilling er til dette samarbejde.

Løvrigt skal jeg anbefale forslaget.

Ole Bjørn Kraft: Den fredelige udnyttelse af atomenergien er jo sat på dagsordenen i alle europæiske lande. Spørgsmålet er genstand for meget stor interesse og meget indtrængende forskning, for at man kan finde den bedste form, hvorunder de europæiske lande kan følge med i den udvikling, der foregår, og som i løbet af en overskuelig årrække vil medføre gennemgribende ændringer i hele produktionslivet.

Ikke mindst de centraleuropæiske lande — de lande, man med en fællesbetegnelse benævner „det lille Europa“ — har taget denne sag op til meget grundigt studium med en fast vilje til at etablere et nært samarbejde.

På en konference i Messina, som de seks stater holdt — det var vist i november måned forrige år — blev der truffet vidtrækkende beslutninger om dette samarbejde. Fra OEEC foreligger der en arbejdsrapport, som vist blev offentliggjort den 11. eller 15. december sidste år, og hvori man meget indgående kom ind på alle de spørgsmål, der knytter sig til udnyttelse af atomenergien; under Europarådets sidste samling i Strasbourg var den også genstand for indgående debat på basis af en rapport, som et af Europarådets udvalg havde afgivet. Under denne debat holdt den belgiske udenrigsminister, Spaak, en meget interessant tale, i hvilken han fremhævede overfor de europæiske folk, hvor nødvendigt det var, at de hurtigt besluttede sig til et virkelig omfattende fælles samarbejde, hvis de skulle kunne magte de store problemer, der her melder sig; for det er jo ganske klart, at det vil kræve meget store investeringer og megen forskning, som de enkelte lande ikke selv kan påtage sig, men som det meget vel er muligt for de europæiske lande i fællesat gennemføre. Spaak gik så vidt, at han

sagde, at hvis man ikke løste denne sag forholdsvis hurtigt, kunne man risikere, at det europæiske område i løbet af 25 år måtte betegnes som et underudviklet område, fordi den udvikling, som nu finder sted i de to store stater øst og vest for os, i De Forenede Stater i Amerika og i Sovjetunionen, gik for sig med så stærke skridt, at Europa meget let kunne falde helt tilbage og på dette område i høj grad blive afhængigt af andre staters velvilje.

Derfor er det ganske naturligt, at man også i vort land energisk har taget dette spørgsmål op, ligesom det jo er hensigten foruden det samarbejde, vi har med Storbritannien og Amerika, at etablere et nærmere nordisk samarbejde; men jeg mener ligesom det ærede medlem hr. Jørgen Gram, at en af de opgaver, der må foreligge for atomenergikommissionen og også for det udvalg, som her foreslås nedsat, og for regeringen, naturligvis er en stillingtagen til, hvorledes udviklingen i vort land skal forme sig, og i hvor høj grad vi skal tilslutte os det mere centraleuropæiske samarbejde. Jeg tror ikke, der i det lange løb vil vise sig at være anden forstandig og anbefalelsesværdig vej at gå.

Hvad angår det rejste spørgsmål om udvalgets karakter, tilslutter det konservative folkeparti sig det fremsatte forslag. Dette forhindrer dog ikke, at man må holde spørgsmålet åbent; det kan være, at udviklingen i løbet af nogle år vil blive sådan, at det høje ting vil finde det rimeligt at have et fast, stående udvalg til at beskæftige sig med dette ikke blot overmåde betydningsfulde, men også meget omfattende problem.

Vi anbefaler, at man tilslutter sig det foreliggende forslag til folketingsbeslutning med den sammensætning, som udvalget derefter vil få.

Rager: Som medforslagsstiller kan jeg naturligvis anbefale det foreliggende forslag, men jeg havde i og for sig ikke troet, at der i dag skulle føres nogen yderligere forhandling om atomenergispørgsmålet.

At det ærede medlem hr. Alfred Jensen fremsatte de udtalelser, han kom med, var jo at vente; jeg finder det ganske naturligt udfra det ærede medlems synspunkter, at han også gerne vil prøve at få sit parti repræsenteret i udvalget. Men ellers gik jeg